

SFS 2001:82

Utkom från trycket
den 13 mars 2001

Lag om svenskt medborgarskap;

utfärdad den 1 mars 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Förvärv av svenskt medborgarskap vid födelsen

- 1 §** Ett barn förvärvar svenskt medborgarskap vid födelsen, om
1. modern är svensk medborgare,
 2. fadern är svensk medborgare och barnet föds i Sverige,
 3. fadern är svensk medborgare och gift med barnets mor,
 4. fadern är avliden men vid sin död var svensk medborgare och barnet föds i Sverige, eller
 5. fadern är avliden men vid sin död var svensk medborgare och gift med barnets mor.

- 2 §** Ett hittebarn som anträffas här i landet anses som svensk medborgare till dess något annat blir känt.

Förvärv av svenskt medborgarskap genom adoption

- 3 §** Ett barn som inte har fyllt tolv år och som adopteras av en svensk medborgare blir vid adoptionen svensk medborgare, om
1. barnet adopteras i Sverige, Danmark, Finland, Island eller Norge, eller
 2. barnet adopteras genom ett utländskt beslut som godkänts eller annars gäller i Sverige enligt lagen (1971:796) om internationella rättsförhållanden rörande adoption eller som gäller enligt lagen (1997:191) med anledning av Sveriges tillträde till Haagkonventionen om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner.

Förvärv av svenskt medborgarskap genom föräldrarnas äktenskap

- 4 §** Ingår en svensk man äktenskap med en utländsk kvinna, blir ett barn till makarna, som har fötts före äktenskapet och som inte har förvärvat svenskt medborgarskap enligt 1 §, svensk medborgare om barnet är ogift och inte har fyllt arton år.

¹ Prop. 1999/2000:147, bet. 2000/01:SfU8, rskr. 2000/01:143.

Förvärv av svenskt medborgarskap genom anmälan

5 § Ett barn, som har fötts utomlands och som inte har förvärvat svenskt medborgarskap enligt 1 eller 4 § men vars far sedan barnets födelse är svensk medborgare, förvärvar svenskt medborgarskap genom att fadern anmäler önskemål om det innan barnet har fyllt arton år.

Om barnet har fyllt tolv år och har utländskt medborgarskap, krävs för förvärv av svenskt medborgarskap att barnet samtycker därtill. Sådant samtycke behövs dock inte om barnet är varaktigt förhindrat att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

Barnets vårdnadshavare skall samtycka till förvärvet av svenskt medborgarskap.

6 § Ett barn, som har fötts i Sverige och som sedan födelsen är statslöst, förvärvar svenskt medborgarskap genom anmälan av den eller dem som har vårdnaden om barnet, om barnet har permanent uppehållstillstånd och hemvist här i landet.

Anmälan skall ske innan barnet har fyllt fem år.

7 § Ett barn som inte har svenskt medborgarskap förvärvar svenskt medborgarskap genom anmälan av den eller dem som har vårdnaden om barnet, om barnet har

1. permanent uppehållstillstånd i Sverige, och
2. hemvist här i landet sedan fem år eller, om barnet är statslöst, tre år.

Anmälan skall ske innan barnet har fyllt arton år.

Om barnet har fyllt tolv år och har utländskt medborgarskap, krävs för förvärv av svenskt medborgarskap att barnet samtycker därtill. Sådant samtycke behövs dock inte om barnet är varaktigt förhindrat att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

8 § En utlänning som har fyllt arton men inte tjugo år förvärvar svenskt medborgarskap genom anmälan, om han eller hon har

1. permanent uppehållstillstånd i Sverige, och
2. hemvist här i landet sedan han eller hon fyllde tretton år eller, i fråga om den som är statslös, femton år.

9 § Den som har fyllt arton år och som har förlorat eller befriats från sitt svenska medborgarskap återfår detta genom anmälan, om han eller hon

1. har permanent uppehållstillstånd i Sverige,
2. före arton års ålder haft hemvist här i landet under sammanlagt tio år, och
3. sedan två år har hemvist här i landet.

10 § Om en utlänning blir svensk medborgare enligt 5, 7, 8 eller 9 §, förvärvar även hans eller hennes ogifta barn, som har hemvist här i landet och inte har fyllt arton år, svenskt medborgarskap om utlänningen

1. ensam har vårdnaden om barnet, eller

2. har vårdnaden gemensamt med den andre föräldern och denne är svensk medborgare.

Blir föräldrarna till ett ogift barn som har hemvist här i landet och som inte har fyllt arton år samtidigt svenska medborgare enligt 5, 7, 8 eller 9 §, förvärvar även barnet, om det står under bådas vårdnad, svenskt medborgarskap.

Förvärv av svenskt medborgarskap efter ansökan (naturalisation)

11 § En utlänning kan efter ansökan beviljas svenskt medborgarskap (naturaliseras), om han eller hon har

1. styrkt sin identitet,
2. fyllt arton år,
3. permanent uppehållstillstånd i Sverige,
4. hemvist här i landet

a) sedan två år i fråga om dansk, finländsk, isländsk eller norsk medborgare,

b) sedan fyra år i fråga om den som är statslös eller att bedöma som flykting enligt 3 kap. 2 § utlänningslagen (1989:529),

c) sedan fem år i fråga om övriga utlänningar, och

5. haft och kan förväntas komma att ha ett hederligt levnadssätt.

12 § Om kraven i 11 § inte är uppfyllda får, om inte annat följer av andra stycket, sökanden ändå naturaliseras, om

1. sökanden tidigare har varit svensk medborgare,
2. sökanden är gift eller sambo med en svensk medborgare, eller
3. det annars finns särskilda skäl till det.

En sökande som inte kan styrka sin identitet enligt 11 § 1 får naturaliseras, endast om han eller hon sedan minst åtta år har hemvist här i landet och gör sannolikt att den uppgivna identiteten är riktig.

13 § I ett beslut om naturalisation skall det bestämmas om även sökandens ogifta barn som är under arton år förvärvar svenskt medborgarskap.

Förlust av svenskt medborgarskap

14 § En svensk medborgare förlorar sitt svenska medborgarskap när han eller hon fyller tjugotvå år, om han eller hon

1. är född utomlands,
2. aldrig haft hemvist i Sverige, och
3. inte heller varit här under förhållanden som tyder på samhörighet med landet.

På ansökan som görs innan den svenske medborgaren fyller tjugotvå år får dock medges att medborgarskapet behålls.

När någon förlorar svenskt medborgarskap enligt första stycket, förlorar även hans eller hennes barn sitt svenska medborgarskap, om barnet förvärvat detta på grund av att föräldern varit svensk medborgare. Barnet förlorar dock inte sitt medborgarskap om den andra föräldern har kvar sitt svenska med-

borgarskap och barnet härleder sitt svenska medborgarskap även från honom eller henne.

Förlust av svenskt medborgarskap sker inte om detta skulle leda till att personen blir statslös.

Befrielse från svenskt medborgarskap

15 § Den som är eller önskar bli utländsk medborgare får på ansökan befrias från sitt svenska medborgarskap. Befrielse skall medges den som saknar hemvist i Sverige. Den som har hemvist i Sverige får vägras befrielse endast om det finns särskilda skäl.

Är sökanden inte redan utländsk medborgare skall som villkor för befrielsen från svenskt medborgarskap krävas att han eller hon inom viss tid förvärvar medborgarskap i ett annat land.

Vissa bestämmelser rörande de nordiska länderna och övriga EES-länder

16 § Regeringen får, efter avtal med Danmark, Finland, Island eller Norge, meddela föreskrifter om tillämpning av en eller flera av bestämmelserna i 17–19 §§. Med avtalsstat avses i dessa bestämmelser den eller de stater som Sverige har ingått sådant avtal med.

17 § Bestämmelsen i 14 § första stycket gäller inte för den som under sammanlagt minst sju år haft hemvist i en avtalsstat.

18 § En medborgare i en avtalsstat förvärvar svenskt medborgarskap genom anmälan, om han eller hon

1. har förvärvat medborgarskapet i avtalsstaten på annat sätt än efter ansökan,
2. har fyllt arton år,
3. har hemvist här i landet sedan fem år, och
4. under denna tid inte har dömts till frihetsberövande påföljd.

Vid sådant förvärv av medborgarskap tillämpas 10 § när det gäller medborgarens barn.

19 § Den som har förlorat sitt svenska medborgarskap och därefter oavbrutet varit medborgare i en avtalsstat, får tillbaka svenskt medborgarskap genom anmälan, om han eller hon har tagit hemvist här i landet. Vid sådant förvärv av medborgarskap tillämpas 10 § när det gäller medborgarens barn.

20 § Vad som föreskrivs i denna lag om krav på permanent uppehållstillstånd gäller inte för den som är medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge.

I fråga om medborgare i övriga länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) skall vid tillämpning av denna lag ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för minst fem år likställas med permanent uppehållstillstånd.

21 § Efter ansökan får meddelas förklaring att någon är svensk medborgare, om det kan råda ovisshet om detta.

Bestämmelser om förfarandet

22 § Migrationsverket prövar ärenden enligt denna lag, om inte annat framgår av andra och tredje styckena.

Anmälningar enligt 7–9, 18 eller 19 § som gäller en medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge prövas av länsstyrelsen i det län där den som anmälan gäller är folkbokförd.

Utlänningsnämnden prövar ärenden om förklaring enligt 21 §.

23 § Den som har fyllt arton år får själv göra ansökan eller anmälan enligt denna lag även om han eller hon står under annans vårdnad.

24 § Den myndighet till vilken anmälan görs skall meddela beslut om anmälan har medfört förvärv av svenskt medborgarskap eller inte.

25 § Migrationsverket eller Utlänningsnämnden får överlämna ett ärende som avses i 11 §, 12 §, 14 § andra stycket eller 15 § till regeringen, om det bedöms vara av särskild vikt för ledning av tillämpningen av denna lag att ärendet prövas av regeringen.

Har Migrationsverket överlämnat ett ärende som avses i första stycket skall regeringen, om inte ärendet är synnerligen brådskande, höra Utlänningsnämnden innan den avgör ärendet. Regeringen får också överlämna ärendet till nämnden för avgörande.

26 § Migrationsverkets beslut enligt denna lag får överklagas till Utlänningsnämnden utom i fall som avses i andra stycket och i 27 §.

Ett beslut av en länsstyrelse eller Migrationsverket enligt 5–9 §§, av en länsstyrelse enligt 18 eller 19 § eller av Utlänningsnämnden enligt 21 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Utlänningsnämndens beslut får inte överklagas i andra fall än som avses i andra stycket.

27 § Migrationsverkets beslut överklagas till regeringen om det rör ett säkerhetsärende. Ett sådant beslut får överklagas även av Rikspolisstyrelsen.

Ett säkerhetsärende är ett ärende där Rikspolisstyrelsen hos Migrationsverket har föreslagit att ansökan avslås av skäl som rör rikets säkerhet eller allmän säkerhet.

I ett säkerhetsärende gäller förvärvet av svenskt medborgarskap från och med den dag då beslutet har vunnit laga kraft.

28 § En socialnämnd skall på begäran av regeringen, Migrationsverket, Utlänningsnämnden eller Rikspolisstyrelsen lämna ut uppgifter om en utlännings personliga förhållanden, om uppgifterna behövs i ett ärende om svenskt medborgarskap.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001, då lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap skall upphöra att gälla. Till följd härav upphör även 13 § första stycket lagen (1924:130) om förvärvande och förlust av svenskt medborgarskap att gälla. Till den 1 juli 2002 skall 7 § i 1950 års lag tillämpas när det gäller svenska medborgare som blir medborgare i en annan stat som är bunden av bestämmelserna om begränsning av fall av flerfaldigt medborgarskap (kapitel 1) i 1963 års europeiska konvention om begränsning av fall av flerfaldigt medborgarskap och om militära förpliktelser i fall av flerfaldigt medborgarskap.

2. Ett barn, som har fötts i Sverige före ikraftträdandet av den nya lagen och som skulle ha blivit svensk medborgare om 1 § i den nya lagen gällt vid födelsen, förvärvar svenskt medborgarskap, om

a) fadern fortfarande är svensk medborgare,

b) fadern före den 1 juli 2003 hos Migrationsverket anmäler önskemål om svenskt medborgarskap för barnet, och

c) barnet vid tidpunkten för anmälan inte har fyllt arton år.

Om barnet har fyllt tolv år och har utländskt medborgarskap, krävs för förvärv av svenskt medborgarskap att barnet samtycker därtill. Sådant samtycke behövs dock inte om barnet är varaktigt förhindrat att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

Barnets vårdnadshavare skall samtycka till förvärvet av svenskt medborgarskap.

3. Ett barn, som har adopterats före ikraftträdandet av den nya lagen och som skulle ha blivit svensk medborgare om 3 § i den nya lagen gällt vid adoptionen, förvärvar svenskt medborgarskap, om

a) adoptionen har beslutats den 1 juli 1992 eller senare,

b) den eller de som har vårdnaden om barnet före den 1 juli 2003 hos Migrationsverket anmäler önskemål om svenskt medborgarskap för barnet, och

c) barnet vid tidpunkten för anmälan inte har fyllt arton år.

Om barnet har fyllt tolv år och har utländskt medborgarskap, krävs för förvärv av svenskt medborgarskap att barnet samtycker därtill. Sådant samtycke behövs dock inte om barnet är varaktigt förhindrat att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

4. En person som har förlorat sitt svenska medborgarskap enligt 7 § lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap, men som skulle haft det kvar om den nya lagen gällt vid tidpunkten för förlusten, återfår svenskt medborgarskap om han eller hon före den 1 juli 2003 hos Migrationsverket anmäler önskemål om det. Detta gäller dock inte personer som haft möjlighet att återfå svenskt medborgarskap redan enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1979:139) om ändring i lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap.

Om personen vid tidpunkten för anmälan står under annans vårdnad, görs anmälan i stället av den eller dem som är vårdnadshavare.

Om anmälan avser ett barn som har fyllt tolv år och har utländskt medborgarskap, krävs för förvärv av svenskt medborgarskap att barnet samtycker därtill. Sådant samtycke behövs dock inte om barnet är varaktigt förhindrat

att lämna samtycke på grund av en psykisk störning eller på grund av något annat liknande förhållande.

5. I anmälningsärenden enligt punkt 2–4 tillämpas 24 § och 26 § andra stycket i den nya lagen.

6. Äldre bestämmelser skall tillämpas i fråga om anmälningar enligt 2 a § lagen (1950:382) om svenskt medborgarskap som har gjorts före ikraftträdandet av den nya lagen. Detsamma gäller i fråga om anmälningar enligt 3 § i 1950 års lag som har gjorts före ikraftträdandet av den nya lagen, om inte tillämpning av den nya lagen är förmånligare för den enskilde. 1950 års lag skall också tillämpas i ärenden som enligt 9 a § i den lagen har överlämnats till regeringen.

7. Tilläggsartikeln till det vänskaps-, handels- och sjöfartsfördrag som Sverige ingått med Argentina den 17 juli 1885 skall alltjämt gälla som svensk lag utan hinder av denna lag.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

MONA SAHLIN
(Näringsdepartementet)

